

витѣ зрънца и ги яде; слѣдъ врѣме вхтрѣ въ тия зрънца се прѣобръща и на кожурецъ.

Граховата буболечка е малка и черна съ широко и късо хоботче.

Леща. Всѣка почва, на която вирѣе грахъ, вирѣе и леща. С. Лещенско (Родопи) е получило името си отъ лещата, която Помацитѣ много сѣятъ по тѣзи мѣста. Почвитѣ, които се намиратъ въ околността на това село се образуватъ отъ вѣтрението на кристалически варовики. Отъ лещата правятъ брашно, което е било по-напрѣдъ познато въ търговията подъ името „Ervalenta“; сега е извѣстно подъ името „Revalenta и Revocalescière du Barry“. Това лещено брашно смѣсватъ съ малко кукурузно и ячмично и соль; въ търговията се купува скъпо.

Черенъ бобъ (*Vicia faba*). Коренитѣ на туй растение сж много влакнести и като изгниватъ сетнѣ торятъ почвата съ *хумусъ*. Черний бобъ вирѣе, както и другитѣ чувшчасти растения въ варовититѣ почви.

Неприятельтъ на черний бобъ е „бобова буболечка“ (*Bruchus granarius*), която живѣе по сжщий начинъ, както и граховата буболечка.

Бобътъ е най-износенъ отъ всичкитѣ чувшчасти растения; отъ земледѣлческа точка зрѣние и е забѣлѣжителенъ по това, че съдържа въ своитѣ сѣмена много питателни вещества.

Бобътъ, фасулътъ сж твърдѣ питателна храна, която, по причина на голѣмото количество бѣлтѣчни вещества, е равна почти на месото.

Хлѣбното брашно става много добро, ако се примѣси въ него бобово брашно, а именно 3 части рѣжь и 1 часть бобъ даватъ добро брашно, отъ което хлѣбътъ става твърдѣ рохкавъ и вкусенъ. Въ економията на земледѣлието бобътъ е много важно растение, защото отъ почвата зема за себе си малко храна, а пѣкъ по-голѣма часть отъ храната си зема съ широкитѣ си листове изъ въздухътъ. Къмъ бобовитѣ неприятели принадлежи „зурляста буболечка“ (*Curculio lineatus* L.), която се появява вече прѣвъ мѣсець Мартъ и Априль и огризва крайщата на младитѣ листа.